

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 80 • nummer 5 • mei 2025

INHOUD

<i>Uit genade leven (gedicht)</i>	<i>101</i>
<i>De Naam boven alle namen (17)</i>	<i>102</i>
<i>Het koninkrijk van God (5)</i>	<i>106</i>
<i>De Heilige en Rechtvaardige (2, slot)</i>	<i>109</i>
<i>De wet, de zonde en het nieuwe leven (1).....</i>	<i>112</i>
<i>Het Brood van het leven</i>	<i>118</i>
<i>Kunnen wij luisteren?</i>	<i>119</i>
<i>God is liefde (1)</i>	<i>120</i>
<i>De onfeilbaarheid en betrouwbaarheid van de Schriften</i>	<i>124</i>

Ik ben mama én gelukkig!

Godvrezend moeder-zijn met het Evangelie als middelpunt
door: Sara Wallace

Een verfrissing voor alle moeders die midden in de stress van de opvoeding zitten! Een verfrissend vormgegeven doorgeefluik voor rust en kalmte. De schrijfster wijst ons als moeders op onze hemelse Vader, Die alles in Zijn hand heeft en Die door de Heere Jezus alles voor ons gedaan heeft. Hij zorgt ook nu voor ons, te midden van de drukte van ons moeder-zijn!

Juist bij de opvoeding stellen we heel gemakkelijk hoge eisen aan onszelf. Maar het stellen van allemaal regeltjes en eisen aan jezelf haalt het Evangelie van Gods genade weg uit onze harten. Hoe kunnen wij onze kinderen zicht geven op Gods liefde en macht? Hoe kunnen we hen helpen om het verlossingswerk van de Heere Jezus te leren kennen? Hoe kunnen we als moeders in al die dagelijkse uitdagende situaties toch nog het Evangelie doorgeven aan onze kinderen?

Prachtig, gebonden geschenkboek. Formaat 21x21 cm, 128 pag. Voorzien van full colour foto's en fraaie lay-out.

Bestelcode: 5016

Prijs: € 11,95

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting
giften (vertrouwelijk):

Algemene info: info@uhwdw.nl

Giften e.d.: info@uhwdw-fcs.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa
de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen:
www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen-
en buitenland, hulp aan armen, nood-
hulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Uit genade leven

Door Uw genade mag ik leven, mijn God en Heer!
U bent op Golgotha gestorven, maar U leeft weer.
Op vaste rotsgrond, Heere, kan ik nu staan in veiligheid.
U stierf; nu mag ik voor U leven uit dankbaarheid.

Op Uw genade wil ik bouwen, U weet de weg
en Uw Geest, Heer', zal mij steeds leiden op de levensweg.
Nu Uw genâ mij zo wil leiden tot 'k bij U ben,
o Heer', wat is mijn hart dan dankbaar dat ik U ken!

Van Uw genâ wil ik getuigen, van Uw Persoon,
opdat nog vele zondaars buigen voor U, Gods Zoon.
'k Wil 't Evangelie niet verzwijgen op deze aard'.
Van Uw genade wil ik spreken. U bent het waard!

Uit Uw genade wil ik leven, die mij steeds steunt
en waar mijn hart in pijn of blijdschap vol troost op leunt.
Wat heb ik hier op deze aarde dan Uw genâ?
Heer', eeuwig blijf ik U aanbidden voor Golgotha!

Manuel Seibel

De Naam boven alle namen (17)

De apostel Paulus werd helemaal in beslag genomen door Christus; alleen Hij begrensde zijn horizon en omwille van Christus was hij bereid alles te lijden, als hij maar eer zou brengen aan Zijn gezegende Naam. Op vergelijkbare wijze lezen we in een andere brief van sommigen die de Naam van Christus zo onuitwisbaar op hun hart gegrift hadden dat zij, omwille van Hem, met blijdschap de roef van hun bezittingen aanvaardden, van anderen die de beproeving van bespottingen en geselingen ondergingen en van boeien en gevangenschap en van weer anderen die in stukken gezaagd of met het zwaard vermoord werden, terwijl anderen aan het martelaarschap ontkwamen, maar moesten rondlopen in schapenvachten en geitenvellen en gebrek leden en verdrukt en mishandeld werden (Hebr. 10:34; 11:36-37).

Dit lijdende karakter van het pad van Zijn discipelen was vaak het onderwerp van het onderwijs van onze Heere. Hij verzweeg niet voor hen dat zij te maken zouden krijgen met beproevingen en vervolgingen, maar waarschuwde hen juist bij iedere mogelijke gelegenheid voor wat zij zouden moeten ondergaan ter wille van Zijn Naam. Zo zegt Hij bijvoorbeeld in de Bergrede: '**Gelukkig bent u, wanneer zij u smaden en vervolgen en liegende allerlei kwaad van u spreken ter wille van Mij**' (Matth. 5:11) en op een ander moment: 'Dan zullen zij u overleveren om verdrukt te worden en u doden, en u zult gehaat worden door alle volken ter wille van Mijn Naam' (Matth. 24:9) en: 'Als zij Mij hebben vervolgd, zullen zij ook u vervolgen' (Joh. 15:20) en: 'het uur komt, dat ieder die u doodt, menen zal God een dienst te doen' (Joh. 16:2).

Zo gebeurde het ook, want Paulus schreef (citerend uit de Psalmen): 'Om U worden wij de hele dag gedood; wij zijn geacht als slachtschapen' (Rom. 8:36). Onze gezegende Heere heeft ons

echter niet alleen gewaarschuwd voor wat ons te wachten kan staan wanneer wij Zijn Naam belijden, maar Hij heeft ons ook de nodige steun en troost gegeven. Van Hemzelf, in Zijn weg door deze wereld, staat geschreven dat Hij om de vreugde die voor Hem lag, het kruis heeft verdragen, terwijl Hij de schande heeft veracht (Hebr. 12:2) en tot onze bemoediging heeft Hij deze woorden laten optekenen: 'Ieder die heeft verlaten huizen, broers, zusters, vader, moeder, vrouw, kinderen of akkers ter wille van Mijn Naam, zal honderdvoudig ontvangen, en het eeuwige leven beërven' (Matth. 19:29).

Lijden met Christus is een noodzakelijkheid, in zekere mate, als wij kinderen van God zijn, maar **lijden voor Christus is een voorrecht dat verbonden is met de trouw in Zijn dienst**. Als voorbeeld hiervan halen we het voorval aan van Petrus en Johannes die voor de Joodse Raad worden gebracht, waar het hun wordt verboden te spreken of te leren in de Naam van Jezus. Maar omdat zij God méér willen gehoorzamen dan mensen, gaan ze door met hun gezegende werk. Nadat de apostelen gevangengenomen en op wonderbaarlijke wijze weer uit de gevangenis bevrijd zijn, gaan ze de tempel in om te leren. Opnieuw worden ze voor de Raad gebracht en nadat ze zijn geselsd en het hun nog eens is verboden om te spreken in de Naam van Jezus, worden ze losgelaten. Zijn ze nu ontmoedigd of geïntimideerd vanwege wat ze hebben doorstaan? Integendeel, we lezen: 'Zij dan gingen weg van voor de Raad, verblijd dat zij waardig waren geacht voor de Naam smaadheid te lijden' (Hand. 4 en 5).

Wat is het geheim dat zij boven de schande en het lijden konden staan? Het is de kostbaarheid van Christus voor het hart van de Zijnen, de zekerheid van Zijn aanwezigheid bij hen en de wetenschap dat zelfs de dood slechts het pad van het leven is dat naar Zijn eeuwige aanwezigheid leidt. Als Hij ter wille van ons arm is geworden, opdat wij door Zijn armoede rijk zouden worden (2 Kor. 8:9), is het beslist niet moeilijk als ons door genade wordt

geleerd om, net als Mozes, de smaad van Christus groter rijkdom te achten dan de schatten van Egypte (Hebr. 11:26) en bereid te zijn om vervolging te ondergaan en ter wille van Zijn Naam de schade van alles te lijden (Fil. 3:8).

We willen nog een voorbeeld overdenken van de kracht van de Naam van Christus. In de derde brief van Johannes lezen we over mensen die waren uitgegaan 'voor de Naam' zonder iets van de heidenen aan te nemen (vs. 7). De woordvorm van de zinsnede 'voor de Naam' in dit vers, komt precies overeen met de vorm die gebruikt wordt bij de apostelen in Handelingen 5 en hieruit begrijpen we dat het de waarde van de Naam van Christus voor hun hart was die de laatstgenoemden ertoe bracht om zich te verblijden in het lijden en de eerstgenoemden om de steun van de wereld voor Zijn dienst te weigeren.

Wat zou het goed geweest zijn voor de Gemeente van God als zij het voorbeeld van deze toegewijde dienstknechten had gevolgd. Niets heeft het Christendom zo gecorrumpeerd als het aannemen van wereldse hulp voor de bevordering van zijn doelen. Voordat de Heere werd gekruisigd, vroeg Hij Zijn discipelen: 'Toen Ik u uitzond zonder beurs en reiszak en sandalen, heeft u ook iets ontbroken?' En zij antwoordden: 'Niets' (Luk. 22:35).

Is Hij minder toegenegen in Zijn zorg voor Zijn dienstknechten nu Hij verheerlijkt is aan de rechterhand van God? Een indrukwekkend leger van toegewijde dienstknechten in ieder deel van de wereld zal graag getuigen dat het ook hun, hoewel zonder de verzekerde steun van mensen en het weigeren van hulp van de wereld, aan niets heeft ontbroken. Het zou het begin zijn van een nieuw tijdperk in de Christelijke dienst en in het bijzonder in Christelijke zending als degenen die erbij betrokken zijn, zouden uitgaan in hetzelfde eenvoudige geloof in de toereikendheid van de Naam van hun Heere.

Mogen er in de laatste dagen van de geschiedenis van de Gemeente op aarde vele waarachtige arbeiders worden opgewekt en door de Heere van de oogst worden uitgestuurd in Zijn oogst – mensen voor wie de Naam van Christus zo kostbaar zal zijn dat Die hun enige drijfveer vormt, de enige aansporing voor hun ijver en hun overvloedige rechtvaardiging om zich volkomen afhankelijk van Hem te stellen voor de ondersteuning die zij nodig hebben.

De lezer zal bijzonder opgebouwd worden door het nagaan van andere gevallen in de Schrift en het is ons gebed dat een ieder die zich daartoe aangemoedigd voelt door de bestudering van het geschrevene, zal ontdekken, terwijl hij daarmee bezig is, dat zijn hart zich steeds meer uitstrekt naar de aanbidding en lof van onze gezegende Heere en Heiland en dat het zijn allesbeheersende verlangen zal worden, in heel zijn verdere leven, om eer te brengen aan deze kostbare Naam.

(Wordt vervolgd).

Edward Dennett

Het koninkrijk van God (5)

6 De verborgenheden van het Koninkrijk der hemelen

De Heere Jezus reageert op Zijn verwerping door Zich te onttrekken aan Zijn volk. Hij houdt Zich vanaf Mattheüs 13 niet meer bezig met Israël als volk. Hij verlaat het huis (een beeld voor Israël) en gaat bij de zee zitten (een beeld voor de volken, zie Jes. 17:12; Openb. 17:15).

In de volgende gelijkenissen wordt duidelijk dat de Heere nu geen vruchten meer in Israël zoekt, maar dat Hij begint met het zaad van het Woord van God uit te strooien op de akker, dat wil zeggen de wereld (vs. 38). Dat betekent dat de Heere Zijn volk aan de kant geschoven heeft, om vanaf nu het Koninkrijk totaal anders vorm te geven. Israël zou niet meer het centrum zijn waar Hij op de troon van David zou zitten, maar het land waar Hij als Koning verworpen zou worden en waaruit Hij weg zou gaan, omdat Hij naar de hemel zou terugkeren en het Koninkrijk aan de verantwoordelijkheid van de mensen zou overlaten. Dit Koninkrijk zou nu bestaan uit Israël en de heidenvolken, die oprecht en uit overtuiging het door Hem uitgestrooide zaad van Het Woord aannemen.

De Heere zegt in de uitleg van de inleidende gelijkenis, waarin nog geen sprake is van het Koninkrijk der hemelen, de veelzeggende woorden: 'Omdat het u gegeven is de verborgenheden van het Koninkrijk der hemelen te weten, maar hun is het niet gegeven' (vs. 11). Met een verborgenheid wordt in het Nieuwe Testament een openbaring bedoeld die tot dusver niet bekend was en die ook nadat deze geopenbaard is, alleen te begrijpen is voor degenen die de Geest van God bezitten en zich door Hem laten leiden.

We weten dat het Koninkrijk een speciaal verborgen karakter aannemen zou nadat de Koning verworpen was. Wat moeten we wel niet denken van een Koninkrijk dat door zijn Koning gesticht wordt en dat zich ontwikkelt, maar waarvan de Koning afwezig is en alleen maar onzichtbaar, vanuit de verte regeert, omdat Hij verdreven is? In zo'n abnormaal rijk zullen zich ook abnormale toestanden ontwikkelen, die niet te voorspellen zijn als ze niet eerder geopenbaard zijn.

Deze verborgenheden van het Koninkrijk der hemelen openbaart de Heere aan Zijn discipelen in Mattheüs 13 in gelijkenissen. Het zijn er in totaal zes, want in de eerste gelijkenis van de zaaier, die een soort inleiding vormt, vinden we de formulering 'Koninkrijk der hemelen' niet. Het is misschien nog niet iedereen opgevallen dat behalve deze zes nog vier andere gelijkenissen van het Koninkrijk der hemelen in het Mattheüs-evangelie opgetekend zijn, dus samen tien. Dat is het getal van de verantwoordelijkheid van de mens tegenover God. Het Koninkrijk is aan de verantwoordelijkheid van de mensen overgelaten.

Hieronder een kort overzicht van deze gelijkenissen:

1. Het onkruid in de akker (13:24-30; uitleg in vs. 36-43)
2. Het mosterdzaad (13:31-32)
3. Het zuurdeeg (13:33)
4. De schat in de akker (13:44)
5. De parel van grote waarde (13:45-46)
6. Het visnet (13:47-50)
7. De koning en de onbarmhartige slaaf (18:23-35)
8. De heer des huizes en de arbeiders in de wijngaard (20:1-16)
9. De koninklijke bruiloft (22:1-14)
10. De wijze en de dwaze maagden (25:1-13)

Voor de discipelen waren aanvankelijk ook deze mededelingen over het Koninkrijk niet te begrijpen, omdat bij hen het bevatingsvermogen ontbrak voor het verwerpen van de Heere en de daarmee verbonden openbaring van een andere verborgenheid, namelijk die van de Gemeente van God (zie Rom. 16:25-26; Ef. 3:2-11; Kol. 1:25-27; 2:2,3). Iets later, in hoofdstuk 16:13-20, wordt deze verborgenheid, de *ekklesia*, daadwerkelijk genoemd en direct daarna spreekt de Heere voor het eerst over Zijn lijden en sterven.

Maar laten we ons een land voorstellen waarvan de koning verbannen is omdat het grootste deel van het volk hem niet wil. In dit land zijn ongetwijfeld veel trouwe aanhangers die verdriet hebben dat hun koning er niet is, maar daartegenover staan de tegenstanders van de koning, die natuurlijk ook tot dit land behoren en onder leiding van de 'tegenkoning' een heel ander stempel op dit land drukken. Precies zo is het met het Koninkrijk der hemelen. Hoewel de Heere **de weg die via bekering en geloof leidt nauwkeurig uitgestippeld** heeft, zijn er veel mensen binnengeslopen die weliswaar de uiterlijke kenmerken, het belijden van de Heere, hebben, maar bij wie het leven uit God ontbreekt.

(Wordt vervolgd).

Arend Remmers

De Heilige en Rechtvaardige (2, slot)

'Maar u hebt de Heilige en Rechtvaardige verloochend en gevraagd, dat u een man die een moordenaar was, geschonken zou worden' (Hand. 3:14). Hier zien we dat de Heere Jezus de Heilige en Rechtvaardige is. In die eenvoudige en betrouwbare uitspraak vinden we eigenlijk ook al het antwoord op een veel gestelde vraag – namelijk de vraag of Christus als Mens op aarde kon zondigen.

Kon Christus als Mens zondigen?

Maar omdat het zo belangrijk is om in deze kwestie volkomen duidelijk te zijn, willen we er toch op ingaan. Zelfs sommige kinderen van God zijn immers van mening dat Christus zeer zeker had kunnen zondigen; anders, zo denken ze, had Hij niet verzocht kunnen worden en zou het voor Hem niet moeilijk geweest zijn het werk aan het kruis te volbrengen.

Nu moeten we altijd op onze hoede zijn voor conclusies van de menselijke geest in Goddelijke dingen, zeker als het gaat om de heilige Persoon van de Heere Jezus. **In geen enkel opzicht mogen we bij onze gedachten over de Persoon van Jezus de grond van Gods openbaring verlaten.** Ook het woord van de Heere 'Niemand kent de Vader dan de Zoon' (Matth. 11:27) zal ons steeds tot voorzichtigheid manen.

In de Heilige Schrift treffen we op enkele plaatsen belangrijke uitspraken over de heiligheid van de Persoon van de Heere Jezus aan. Als we daar in geloof voor buigen, verdwijnt elke twijfel snel. Toen de Heere Jezus geboren moest worden, zond God de engel Gabriël naar Maria en liet haar zeggen: 'De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen; daarom ook zal dat Heilige Dat geboren zal worden, Gods Zoon genoemd worden' (Luk. 1:35). Hij was niet door men-

sen verwekt, maar door de Heilige Geest. Terwijl alle mensen van beneden zijn, was Hij van boven (Joh. 8:23). De Persoon van Hem Die waarachtig Mens werd, was uit de hemel neergedaald, de Mensenzoon (Joh. 3:13).

Toen de eerste mens geschapen werd en in de hof van Eden geplaatst werd, was hij beslist niet heilig, maar alleen onschuldig. De mogelijkheid om te zondigen lag in hem, zoals ook snel zou blijken. **In het geval van onze Heere was dat anders. Hij was niet alleen onschuldig, maar heilig.** Als Kind al was Hij 'dat Heilige' en dat bleef Hij, ja, dat is Hij ook nu. Het is een wezenskenmerk van Zijn Persoon. In het Nieuwe Testament wordt Hij vaak 'de Heilige' genoemd (behalve hier in Handelingen 3 nog op de volgende plaatsen: Joh. 6:69¹; 1 Joh. 2:20; Openb. 3:7). Hij was in Zijn mensheid net zo heilig als in Zijn Godheid. Dat sluit iedere mogelijkheid tot de zonde uit.

De Heilige Schrift leert ons dat de Heere Jezus niet alleen 'geen zonde gedaan heeft' (1 Petr. 2:22), maar dat Hij 'geen zonde gekend heeft' (2 Kor. 5:21) en dat 'er geen zonde in Hem is' (1 Joh. 3:5). Hij kende de zonde niet; die was absoluut vreemd voor Hem en Zijn heilige wezen. Alleen zo'n in Zich heilig Persoon kon door God tot zonde gemaakt worden – en niet iemand die zelf welke kiem van zonde ook in zich droeg. De meest absolute uitspraak is zeker die van de apostel Johannes die, heel letterlijk weergegeven, als volgt luidt: 'in Wie zonde niet is' – in anderen is ze, in Hem niet.

Vlak voor de Heere Jezus van Gethsémané naar het kruis zou gaan, zei Hij: 'want de overste van de wereld komt en heeft in Mij niets' (Joh. 14:30). De duivel zou in Hem geen aanknopingspunt voor de zonde vinden, hoe zwaar de weg van de Heere ook was.

¹ Volgens de meeste betrouwbare handschriften.

Zo wordt door God door middel van een engel getuigd van de zondeloosheid van Christus (Luk. 1), daarna door drie verschillende apostelen en ten slotte door de Heere Zelf. Wie durfde het aan om bij het lezen van dergelijke getuigenissen toch de mening te verkondigen dat de Heere had *kunnen* zondigen? Het zou gelijk staan aan lastering van Zijn Persoon.

Zeker is de Heere in alles verzocht op dezelfde manier als wij, maar de Schrift haast zich eraan toe te voegen: uitgezonderd de zonde (Hebr. 4:15). Zoals Jakobus 1 ons laat zien, zijn er verzoeken door beproevingen van buitenaf (vs. 2) en verzoeken door de zonde van binnenuit (vs. 14). De verzoeken die de Heere Jezus onderging, waren heel duidelijk

en uitsluitend *van buitenaf*. De duivel bijvoorbeeld probeerde de Heere Jezus door uiterlijke omstandigheden – bijvoorbeeld door honger (Matth. 4:3) – af te brengen van de weg van de gehoorzaamheid. Maar de tweede soort verzoeking kende Hij niet. Het zojuist uit Johannes 14 geciteerde vers van de Heere krijgt door Hebr. 4:15 nog een bevestiging: Hij is in alle dingen verzocht als wij, maar zonder zonde.²

Chr. Briem

² De zonde speelde dus geen enkele rol in Hem tijdens Zijn verzoeken.

De wet, de zonde en het nieuwe leven (1)

'Maar God zij dank, dat u slaven van de zonde was, maar van harte gehoorzaam bent geworden aan de inhoud van de leer, waarin u onderwezen bent' (Rom. 6:17).

De wet, de zonde en het nieuwe leven

Wet, zonde, nieuw leven: deze drie termen vatten samen waar het in Romeinen 7:7-25 om gaat. Deze passage kan veel vragen oproepen: is de beschreven persoon een gelovige? Heeft hij zekerheid van verlossing? Is hij verzegeld met de Heilige Geest? De verzen zelf zijn niet gemakkelijk te interpreteren: op welke punten heeft de persoon gelijk en op welke punten heeft hij het mis? Wat wordt bij welk punt bedoeld met 'wet'? Zo kunnen er nog veel meer vragen zijn.

Uit deze passage leren we waar we terechtkomen als we proberen de wet te houden om God te behagen: in wanhoop. Daarom is het de moeite waard om deze verzen te bestuderen – zelfs als die moeilijke vragen oproepen. We kunnen hier niet elk detail van Romeinen 7:14-25 behandelen, maar we willen wel kijken naar enkele vragen en de antwoorden daarop, die ons kunnen helpen om dit gedeelte beter te begrijpen, zodat we die vervolgens op de juiste manier kunnen toepassen.

1. Wat is de context van dit gedeelte?

Romeinen 7 maakt deel uit van het tweede grote gedeelte van de brief aan de Romeinen (hfdst. 5:12-8:39). Daar behandelt Paulus het probleem van de zonde (als een kwaadaardig principe in ons, in tegenstelling tot het probleem van de zonden in het eerste gedeelte; hfdst. 1:18-5:11) – of preciezer: Paulus laat zien dat een wedergeboren Christen vrij van de macht van de zonde kan leven, ook al heeft hij nog steeds de oude natuur ('zonde' of

'het vlees') in zich. In hoofdstuk 5:12-21 beschrijft Paulus hoe de zonde in de wereld is gekomen en welke gevolgen dit heeft voor alle mensen. Verder wordt een belangrijk principe duidelijk: wat het hoofd van een gezin doet (Adam of Christus) heeft gevolgen voor het hele gezin (ongelovigen of gelovigen). We moeten dit principe goed begrijpen om de andere verzen in dit gedeelte te kunnen begrijpen.

In hoofdstuk 6:1-7:6 presenteert Paulus de leer van de bevrijding. Hoofdstuk zes gaat eerst over de bevrijding uit de macht van de zonde. **Wie in Christus gelooft, is met Hem gestorven aan de zonde.** Hij is één met Hem gemaakt in Zijn dood (hfdst. 6:2, 5). Toen Christus stierf, stierven wij met Hem. Zo ziet God het. Daarom zijn we niet langer onder de heerschappij van de zonde. Nu moeten we Gods visie volgen en voor Hem leven (hfdst. 6:11, 13).

In het zevende hoofdstuk horen de eerste zes verzen nog steeds bij de leer van de bevrijding. Het eerste vers maakt al duidelijk waar dit hoofdstuk over gaat: de wet en het effect ervan op mensen. Dit onderwerp is erg belangrijk met betrekking tot de bevrijding. **Kan iemand vrij leven van de macht van de zonde door de wet te houden? Het antwoord is duidelijk: nee!** Het onderwerp van het tweede deel van de Romeinenbrief is de bevrijding uit de macht van de zonde.

2. Wat is het thema in het zevende hoofdstuk?

Nu we het grotere plaatje hebben gezien, is het belangrijk om de focus van het zevende hoofdstuk te begrijpen. Zoals gezegd laat Paulus aan het begin al zien waar het over gaat. Het woord 'wet' komt 74 keer voor in de Romeinenbrief. Daarvan komen we het 23 keer tegen in dit hoofdstuk. Dit alleen al laat zien waar dit hoofdstuk over gaat. God gaf het volk Israël een lange lijst van 613 geboden (volgens de rabbijnen). Wat echter belangrijk is, is dat de wet 'daarbij gekomen' is of 'bijgevoegd' werd (Rom.

5:20; Gal. 3:19). Het volk plaatste zichzelf onder de wet door arrogant te beweren: 'Alles wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen!' (Ex. 19:8). Ze verplichtten zichzelf tot absolute gehoorzaamheid – op eigen initiatief. Vanaf dat moment bepaalde de wet de relatie tussen God en Zijn volk.

De vraag die ten grondslag ligt aan Romeinen 7, is of de wet ook de relatie van een Christen met God bepaalt. Moet een Christen de wet houden? Zal hij gezegend worden als hij dat doet? Of wordt hij veroordeeld als hij dat niet doet? En vooral: kan hij grip krijgen op de zonde door de wet te houden? Het onderwerp in het zevende hoofdstuk is de wet en het effect ervan op mensen.

Een kort overzicht

Verzen 1-3

Paulus begint het hoofdstuk met een vraag. Dit laat zien dat de Romeinen wisten wat een wet betekent en hoe deze werkt. Een wet regeert alleen over een persoon zolang hij leeft. Paulus illustreert deze korte maar belangrijke uitspraak met het voorbeeld van het huwelijk. De wet betreffende de man geldt alleen voor de vrouw zolang de man leeft. Daarna is ze vrij. Een heel belangrijk punt wordt hier al duidelijk: de vrouw kon wettelijk maar *één* man

hebben. Voor Christenen geldt hetzelfde: óf de wet óf Christus. Iedereen die 'in Christus' is, kan niet tegelijkertijd onder de wet zijn.

Verzen 4-6

Paulus past het voorbeeld van het huwelijk op ons toe. Het belangrijke verschil met het voorbeeld van het huwelijk uit de vorige verzen is dat niet de eerste man (de wet) is gestorven, maar de vrouw. Desondanks is dit voorbeeld heel toepasselijk. Christenen zijn gestorven aan de wet. Door de dood is de band tussen ons en de wet verbroken. De wet heeft geen grip meer op ons. God ziet ons, zoals in hoofdstuk 6, als gestorven met Christus. Als gevolg daarvan is de relatie met de eerste man, de wet, verbroken. We zijn nu verbonden met de opgestane Christus en kunnen daarom vrucht dragen voor God.

Verzen 7-13

Van vers 7 tot vers 25 staat er een invoeging. Paulus onderbreekt de uitleg van de leer van de bevrijding, die in hoofdstuk 8 wordt voortgezet, en gaat over op praktische ervaringen die in dit verband kunnen worden opgedaan. Ten eerste moet Paulus (zoals zo vaak in deze brief) anticiperen op een vraag die had kunnen opkomen. Is de wet (dat wil zeggen de wet van Sinai) zonde? De Christen moest immers sterven met betrekking tot de wet, net zoals hij moest sterven met betrekking tot de zonde. Paulus antwoordt hier niet direct op, maar legt het effect uit dat de wet op ieder mens heeft in wie zonde is. Door de wet die door God gegeven is, kan de zonde (de oude natuur) uiteindelijk herkend worden. Door de wet is zonde de 'oorzaak' van zonde, die actief wordt door het gebod of verbod en de persoon die zondigt. De wet veroordeelt dan de persoon. Paulus geeft vervolgens antwoord op de vraag die in vers 12 wordt gesteld en eindigt met een samenvatting.

In dit gedeelte valt het op dat Paulus in de eerste persoon schrijft. Omdat dit iets is wat persoonlijk ervaren kan worden, neemt hij dit standpunt in.

Verzen 14-25

In het volgende gedeelte wordt duidelijk dat we te maken hebben met een wedergeboren persoon. De wet heeft ook effect op zo'n persoon als hij de leer die in de eerste verzen wordt beschreven, niet begrijpt en zich daar niet van bewust wordt.

3. Wie is die persoon?

Als we naar de verzen 14-25 kijken, is de eerste vraag die opkomt over wie het hier gaat. Paulus schrijft in de eerste persoon. Dit maakt duidelijk dat het niet zozeer gaat om de leer als zodanig, maar om zeer persoonlijke ervaringen die een Christen kan hebben.

- Het wordt duidelijk dat de beschreven persoon wedergeboren is. Anders zou hij niet blij zijn met de wet (vs. 22), het er niet mee eens zijn (vs. 16) en niet willen doen wat goed en juist is (vs. 19,21). Een ongelovige zou niet eens dergelijke gedachten hebben.
- Dit is duidelijk niet de 'normale' toestand van een Christen. Wedergeboren Christenen – die zich bewust zijn van hun verlossing en de zegen die ze hebben ontvangen – zijn geen ellendige mensen (verg. 1 Kor. 15:19). Het zijn gelukkige mensen, die oprechte vreugde hebben (verg. Fil. 3:1). De persoon in Romeinen 7 is heel anders.
- Deze persoon doet voortdurend het tegenovergestelde van wat hij wil (vs. 15,19,21). Hij zit in een innerlijke strijd, die hij steeds weer verliest. Dit is een wedergeboren Christen, die echter in een compleet abnormale staat verkeert.

4. Hoe ziet hij zichzelf?

Deze man verkeert dus in een abnormale toestand. Waarom? Eén antwoord wordt gegeven door het zelfbeeld van deze man:

- 'maar ik ben vleeselijk' (vs. 14). Deze uitdrukking is te onderscheiden van 1 Korinthe 3:1, waar het gaat over de toestand van de Korintheïers die gekenmerkt wordt door het vlees, waarover Paulus hen vermaant. Het punt hier is dat de man zichzelf

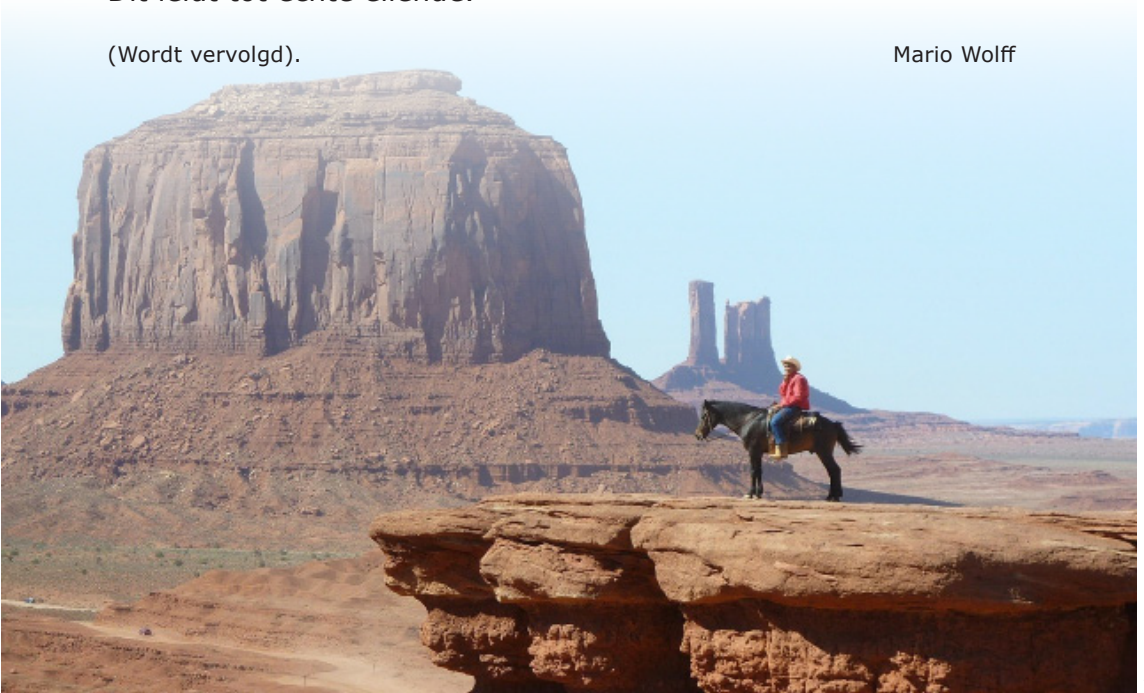
nog steeds ziet op grond van de wet. We vinden de betekenis ook in Romeinen 7, waar Paulus in vers 5 schrijft: 'toen wij in het vlees waren'. Dat was onze positie voor God als afstammelingen van Adam vóór onze bekering. Maar wij zijn met Christus gestorven. Deze persoon ziet zichzelf echter niet zo. Hij denkt dat hij voor God staat als afstammeling van Adam en op grond van de wet.

- 'verkocht onder de zonde' (vs. 14). Iemand die verkocht is, is in de macht van een ander: hij is zijn slaaf. Deze persoon ziet zichzelf (vanwege zijn ervaring) nog steeds als een slaaf van de zonde, ook al heeft Paulus in hoofdstuk 6 duidelijk gemaakt dat we aan de zonde gestorven zijn en daarom niet langer slaven zijn (hfdst. 6:2,17).
- 'Ik ellendig mens' (vs. 24). Hij ziet zichzelf als een neergebogen, gekwelde, hardwerkende man. Hij heeft hard gewerkt om God te behagen op basis van de wet en voelt al zijn ellende.

Helaas heeft deze persoon nog niets van de wonderbaarlijke waarheden uit hoofdstuk 5:12-7:6 voor zichzelf opgeëist. Hij denkt dat hij voor God nog steeds op de grond van de wet staat. Dit leidt tot echte ellende.

(Wordt vervolgd).

Mario Wolff

Het Brood van het leven

'Jezus zei tot hen: Ik ben het Brood des levens; wie tot Mij komt zal nooit meer honger en; en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorsten' (Joh. 6:35).

Jezus Christus is de eeuwige Zoon van God, Die als Mens op deze aarde is gekomen. Zijn medemensen kenden Hem als Jezus van Nazareth. Velen wezen Hem af, ja, ze haatten Hem. Ze kregen het voor elkaar Hem voor de rechtbank te slepen. De rechter, die meerdere keren de onschuld van deze Aangeklaagde betuigde, voltrok onder druk van de aanklagers uiteindelijk toch het doods-oordeel over Jezus Christus. Zo stierf Hij onschuldig aan het kruis van Golgotha.

Dat alles gebeurde niet zomaar. Achter Zijn dood was een groot reddingsplan van God verborgen. Zo zei de Heere Jezus tegen de mensen die Hem omringden en naar Hem luisterden: 'Het brood van God is Hij Die uit de hemel neerdaalt en aan de wereld het leven geeft'. Dit leven hebben wij allemaal nodig, want in de Bijbel staat dat wij voor God dood zijn in onze overtredingen en zonden. Wij hebben nieuw, Goddelijk leven nodig. En **dit leven biedt de Heere Jezus ons aan. Hij heeft eens aan het kruis de plaats ingenomen van iedereen die in Hem gelooft. Hij stierf voor ons en onze zonden, om ons het leven te kunnen geven.**

Maar iedereen moet het Bijbelwoord van vandaag persoonlijk naleven, dus bij de Heere Jezus *komen* en in Hem *geloven*; dat wil zeggen: je vertrouwen op Hem stellen. Als je gelooft dat de plaatsvervangende dood van Jezus Christus voor jou nodig was, heb je gebruik gemaakt van dit 'brood'. En het gevolg? Je vindt voor altijd een diepe vrede in Hem. Je ziel zal geen honger of dorst meer hebben.

'Het Goede Zaad'

Kunnen wij luisteren?

'Ik echter zal mijn mond niet houden. Ik zal spreken in de benauwdheid van mijn geest. Ik zal klagen in de bitterheid van mijn ziel' (Job 7:11).

'Luister aandachtig naar mijn woorden, en laat dat jullie vertroosting zijn. Verdraag mij, nu zal ik spreken' (Job 21:2-3).

Drie vrienden waren gekomen om de geteisterde Job te troosten. Eerst waren ze zeven dagen stil. Maar nadat Job zich had uitgesproken en bitter had geklaagd over zijn lijden, spraken ze hem streng toe en beschuldigden ze hem van ernstige overtredingen. De vrienden verbeeldden zich dat ze Goddelijke troost boden, maar voor Job waren ze 'moeitevolle vertroosters' (Job 16:2). Hij vergeleek hun woorden met as (Job 13:12).

Nadat Zofar een vurige toespraak had gehouden over de ellende van de goddelozen, die het gemunt hadden op Job (Job 20), vroeg Job zijn vrienden nogmaals (verg. Job 13:13) om stil te zijn en aandachtig naar hem te luisteren. Hun zwijgen moest in de plaats komen van hun nutteloze vertroosting! Hij wilde zijn klaagzang de vrije loop laten (Job 7:11; 10:1) en hoopte op hun geduld. Jobs pleidooi maakt duidelijk hoe waardevol aandachtig luisteren kan zijn voor iemand die lijdt. Het is rustgevend en troostend om iemand te hebben die naar je verdrietige gedachten luistert, zelfs als ze vaag geformuleerd zijn of vaak herhaald worden. Vooral eenzame mensen waarderen het enorm als ze een luisterend oor en een sympathiek hart vinden. Dit is veel beter dan iemand die snel zinnen en gemeenplaatsen spreekt of zelfs zinloze beschuldigingen uit. Ja, luisteren kan soms de beste troost zijn. Natuurlijk kunnen woorden iemand die in de put zit, ook bemoedigen en opbeuren. Maar voordat troostende woorden effect hebben, moet er vaak eerst geduldig geluisterd worden.

Het boek Spreuken wijst bij verschillende gelegenheden in deze richting:

- 'Wie antwoordt voordat hij geluisterd heeft, het is hem tot dwaasheid en schande' (Spr. 18:13);
- 'Het hart van een rechtvaardige overdenkt wat het antwoorden zal, maar de mond van goddelozen vloeit over van kwaad' (Spr. 15:28);
- 'maar iemand die luistert, mag voor altijd spreken' (Spr. 21:28).

Wie bereid is om naar de gedachten van een ander te luisteren, zal uiteindelijk woorden vinden die geen pijn doen, maar het hart bereiken. Dan zal de troost waarmee je zelf door God getroost bent, doorgegeven worden in gebed (2 Kor. 1:4). Dit zal een heilzaam effect hebben.

Gerrid Setzer

God is liefde (1)

'En zoals Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zó moet de Mensenzoon verhoogd worden, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren [of: unieke] Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft' (Joh. 3:14-16).

Hoe groot is de liefde van God. En wat heeft Hij door Zijn liefde voor ons gedaan! Allereerst moeten wij eraan denken dat als we in de Schrift over God lezen, het niet alleen de Vader is, maar de drie-enige God, Vader, Zoon en Heilige Geest. Het is niet alleen de Vader Die ons liefgehad heeft en ons wilde redden en zegenen, maar het is de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Drie Goddelijke Personen, maar Die toch volkomen één zijn en de-

zelfde gedachte hebben en alle Drie *liefde* zijn. 1 Johannes 4:8,16 zegt ons: 'God is liefde'. Dat is iets wonderbaars om te zien en we zien het ook hier in deze verzen. We hebben eerst gelezen dat zoals Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zo de Mensenzoon verhoogd moet worden en vervolgens in vers 16 Wie die Mensenzoon is. 'Want zó lief heeft God de wereld gehad, dat Hij *Zijn eniggeboren Zoon* gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft'.

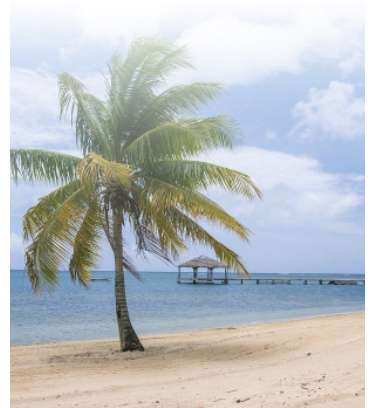
In 1 Petrus 1:20 lezen we dat de Heere Jezus van vóór de grondlegging van de wereld vóórgekend is als het Lam! Voordat de werelden geschapen zijn, dus voor Genesis 1:1, was de Heere al gekend als het Lam. Dat naar deze aarde zou gaan en daar zou sterven op het kruis. En in andere plaatsen als Efeze 1:3-5 en Romeinen 8:29 zien we wat het doel daarvan was. Romeinen 8:29 zegt: 'Die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij [d.i. de Zoon] de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders'.

En Efeze 1:3 zegt dat wij gezegend zijn met alle geestelijke zegeningen in het 'hemelse' (het woord 'gewesten' staat in het Grieks niet, het gaat hier dus om alles wat het karakter van hemel heeft). En dan staat er in vers 4 dat Hij ons uitverkoren heeft vóór de grondlegging van de wereld, opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn vóór Hem in liefde, dus **volkomen beantwoordend aan Wie Hijzelf is: heilig, volkomen gescheiden van alles wat in tegenspraak met God is**. Maar ook onberispelijk in liefde! Dat betekent dat er niets op ons aan te merken zou zijn – niet alleen wat de heiligheid betreft, maar ook wat ons leven betreft, onze natuur, onze liefde. God is liefde, dat is Zijn natuur. En wij zijn dus gelijkvormig aan Hem!

Dit vinden we eigenlijk ook in die uitdrukking waarover ik straks iets meer hoop te zeggen in vers 16: 'eeuwig leven hebben'. En nu vinden we hier in deze verzen dat de drie-enige God Zijn

schepping zó liefhad dat Hij Hem gaf: de Zoon. En we vinden hier de Zoon, nadat Hij de plaats heeft ingenomen als Mens op aarde, de Mensenzoon, Die Zichzelf geeft om naar het kruis te gaan en daar te sterven. Hij wist wat het doel zijn zou, wat het eind zijn zou, en Hij was het er volkomen mee eens: 'Ik kom, o God, om Uw wil te doen'. En toen Hij naar deze aarde ging om de wil van God te doen, moest Hij de Zoon des mensen worden, want alleen een *mens* kon voldoening geven aan God voor wat *mensen* gedaan hadden. En daarvoor móést Hij als Mens het oordeel dragen dat die mensen moesten ontvangen in overeenstemming met de rechtvaardigheid van God, want God móét rechtvaardig zijn.

En nu komt als eerste dit punt: Wie is die Zoon, Die Hij gegeven heeft? Dat zien we in de eerste verzen van het Johannes-Evangelie: 'In het begin was het Woord; en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door Hem geworden en zonder Hem is niet één ding geworden dat geworden is'. Vervolgens in vers 14: 'En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van een eniggeborene van een vader) vol van genade en waarheid'. En dan ook nog vers 18: 'Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem verklaard'. Dat is de Persoon Die naar deze aarde kwam om de wil van God te volbrengen, de wil van de drie-enige God. Dat is de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven!

Dat kan elk van ons zeggen die het eigendom van de Heere Jezus is! En dat zal ieder van ons kunnen zeggen die het nu nog niet kan, zodra hij oprecht zijn zonde en schuld voor God belijdt en in het geloof de Heere Jezus aanneemt als Degene Die God Zelf

gegeven heeft om voor hem te sterven, opdat hij of zij niet verloren zou gaan, maar eeuwig leven zou hebben, zoals 1 Timotheüs 2:5 zegt: 'Want er is één God en één Middelaar tussen God en de mensen, de Mens Christus Jezus, Die Zichzelf gegeven heeft tot een losprijs voor allen'. Hoort u het goed? *Voor allen!*

Het is hier niet hetzelfde als in Mattheüs 20:28. Daar vinden we 'een losprijs voor *velen*'. Daar duiden de Griekse woorden aan dat die velen er metterdaad deel aan hebben; die 'velen' zijn alle mensen die met hun zonden en schuld naar God gegaan zijn en dus bekeerd zijn. Het woord *bekeerd* betekent ten eerste omkeren. Dus niet meer de rug naar God toedraaien, maar je omkeren naar God. Niet van God weggaan zoals Adam deed, maar naar God terugkeren! Maar dat niet alleen, want dit woord houdt ook in dat we berouw hebben over onze ongehoorzaamheid, over alles wat we tegen God gedaan hebben, doordat we Zijn rechten niet erkenden en deden wat wij zelf wilden, zelfs in dingen waarvan we wisten dat God het niet wilde.

Dat is bekering. En ieder die zich bekeert, die naar God gaat om zijn zonden te belijden en te zeggen: 'Omdat U rechtvaardig bent, moet U mij veroordelen en in de hel werpen, ik heb het verdiend', die krijgt het antwoord van God: 'Geloof in de Heere Jezus! Ik heb Mijn Zoon gezonden opdat zondaren gered zouden kunnen worden en het eeuwige leven ontvangen'. **Vanaf dat ogenblik is de bekeerde veilig voor het oordeel van God**, ook al weet hij het zelf nog niet. Vanaf dat ogenblik heeft hij het eeuwige leven; ik hoop er straks iets van te zeggen wat dat volgens de Schrift betekent. Vanaf dat ogenblik kan ook hij het zeggen: 'De Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven', al is het best mogelijk dat hij het nog niet waagt om het te zeggen. Zo was het tenminste jaren bij mij!

Die Zoon was, zoals we hebben gelezen, het Woord. En het woord dat hier gebruikt wordt, *logos*, is maar niet een uitspraak; voor

uiteenlopende uitspraken hebben de Grieken een ander woord: 'rhema'. Maar het woord dat hier gebruikt wordt, betekent datgene wat werkelijk de uitdrukking is van wat er innerlijk in de persoon is. Dus Hij, de Zoon, is de uitdrukking van wat God, de drie-enige God, in Zichzelf is. In Kolosse 1:19 vinden we dat het het welbehagen van de hele Goddelijke Volheid was in Hem te wonen, toen Hij op aarde was en in Kolosse 2:9 staat dat nu in de heerlijkheid ook de hele Volheid van de Godheid in Hem woont. Daarom kon Hij zeggen: 'Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien'. Daarom kon Hij ook zeggen in vers 11 van Johannes 14: 'Ik in de Vader en de Vader in Mij'. **Hij is de enige openbaring van God.**

(Wordt vervolgd).

H.L. Heijkoop

De onfeilbaarheid en betrouwbaarheid van de Schriften

Al Gods woorden zijn eeuwig waar.	Ps. 119:160
De kleinste details zijn accuraat.	Matth. 5:17-18
Ieder woord van God is zonder gebrek.	Ps. 12:7, 18:31; Spr. 30:5-6
Gods geboden zijn waar.	Ps. 119:151
Gods Woord is de waarheid.	Joh. 17:17
De wet van de Heere is volmaakt.	Ps. 19:8
Gods voorzeggingen zijn betrouwbaar.	Matth. 22:41-46
De bevelen van de Heere zijn recht en zuiver.	Ps. 19:9
De Schrift kan niet verbroken worden.	Joh. 10:35
Elk afzonderlijk woord op zich is nauwkeurig.	Gal. 3:16
De woorden komen van God Zelf.	Matth. 4:4

Twentse Ontmoetingsdag

Graag willen we alle belangstellenden opnieuw uitnodigen voor een Bijbel-ontmoetingsdag in Twente.

Thema: **Leren van geloofshelden uit de Bijbel**
Ontmoetingsplek: Kerkgebouw 'De Bron' (Almelo)
Datum: zaterdag 10 juni 2023 (10.00 tot 15.30 uur)

De deelname is gratis. Graag brood meenemen, voor koffie & frisdrank wordt gezorgd.

Er is deels een apart kinderprogramma (ong. 5-12 jaar) en er is de hele dag gelegenheid voor ouders in een apart zaaltje voor de allerkleinsten te zorgen.

Voor inlichtingen: e-mail: ontmoetingsdagalmelo@gmail.com

Opvoeding in de school van God (deel 1)

Gods lessen voor geloofshelden in de Bijbel

Iedereen die door Gods genade het eigendom van de Heere is, mag Hem dagelijks dienen. Daarbij kunnen wij als verlost en heel veel leren van geloofsmannen en -vrouwen die in Gods Woord worden beschreven. De Schrift zwijgt niet over hun zwakheden, struikelingen en tekortkomingen – maar laat toch telkens weer zien hoe God hen in Zijn genade opvoedde, bij Zichzelf terugbracht en gebruikte voor Zijn dienst.

In drie delen zullen we lessen overdenken over in totaal 22 dienstknechten. Zij werden in Gods school gevormd, opgevoed en gecorrigeerd. Zijn wij bereid om plaats te nemen 'in de schoolbank' en naar Zijn stem te luisteren?

Dit eerste deel behandelt achtereenvolgens Adam, Abel, Henoch, Noach, Abraham, Izaäk, Jakob, Jozef en Job.

Bestelcode 5733

hardback, 48 bladzijden

Prijs: € 10,95

Nadenkertje

Brand!

Op 11 april 1996 brak er brand uit in de centrale aankomsthal van de luchthaven in Düsseldorf. Door de luidsprekers werd de passagiers verteld welke vluchtweg ze moesten nemen. Helaas had iemand in alle opwindning het verkeerde bandje afgespeeld en nu werden de vluchtende mensen rechtstreeks naar de brandende aankomsthal gestuurd. De brandweer had grote moeite om de mensen naar veilige uitgangen te leiden.

Ook de Bijbel spreekt over 'vuur' en bedoelt daarmee het oordeel van God over allen die, zonder vergeving van zonden ontvangen te hebben, naar de eeuwigheid geroepen worden. Massa's mensen rennen recht op deze ramp af, vaak zonder het te vermoeden, want satan, de verleider van de mensheid, probeert de mensen zo veel mogelijk van het nadenken over de eeuwigheid en het oordeel van God af te leiden en dat is hem grotendeels gelukt.

In plaats daarvan verleidt hij de mensen ertoe om hun levensweg zonder God te gaan en fluistert hij hun in dat er geen God en geen hemel en hel zijn. Maar heel zeker zijn zij daar niet van. In de stille uren, tijdens ziekte en in nood worden ze weer onzeker. God gebruikt die momenten om iedereen toe te roepen: 'Keer om, laat je redden!' **Ook dit 'Nadenkertje' is weer een dergelijke roep van God tot mensen die nog nooit aan hun eeuwige toekomst gedacht hebben.**

Zestien mensen kwamen in Düsseldorf om. Voor hen was er geen redding meer. Dan mag iedereen zich wel afvragen: als ik erbij geweest was – wat zou er dan van mij geworden zijn? Is dat niet reden genoeg om in geloof bij Christus toevlucht te zoeken en veilig te zijn voor het vuur van het oordeel?